3.- EVOLUCIÓ HISTÒRICA DE L'AGRUPAMENT (1976-1981)

Agnès Corberó i Fornt
David Sabaté i Isern
Xavier Puig i Roura

3.1.- L'obertura al poble (curs 1976-1977)

En aquell moment el cap d'Agrupament era Josep Sánchez Bosch, el consiliari Ramon Grané (el rector de la parròquia), la secretària d'Agrupament Carme Aicart i el tresorer Salvador Barrera Fabrer.

Recordem que el rector Ramon Grané assistia als consells d'Agrupament aportant les seves opinions i ajuda, la qual cosa ens facilitava la tasca.

A continuació anirem descrivint i explicant les activitats i vivències que es van anar succeint durant aquest període. Segur que ens haurem deixat dades, noms, fets i anècdotes encara que hem intentat consultar el màxim de gent possible. Esperem que els nostres companys d'aleshores ho entendran, ja que ha quedat molt poca cosa escrita.

Activitats de l'Agrupament

El dissabte dia 2 d'octubre a les 5 de la tarda va començar el curs. La inauguració oficial es féu el diumenge dia 17 amb la corresponent presentació dels nous caps i passos d'unitats. Es va fer un esmorzar en comunitat i tot de jocs, amb la participació de tothom.

Per finalitzar aquest curs es va celebrar un festival per als pares amb la participació de totes les unitats. Es van fer una sèrie d'obres de teatre i actuacions musicals a la pista del carrer Bonavista. Els Ràngers-Noies Guies escenificaren l'obra de teatre *Els tres mosqueters* amb escenes de lluita d'esgrima i algun efecte especial, molt aconseguit. Va ser un èxit total!

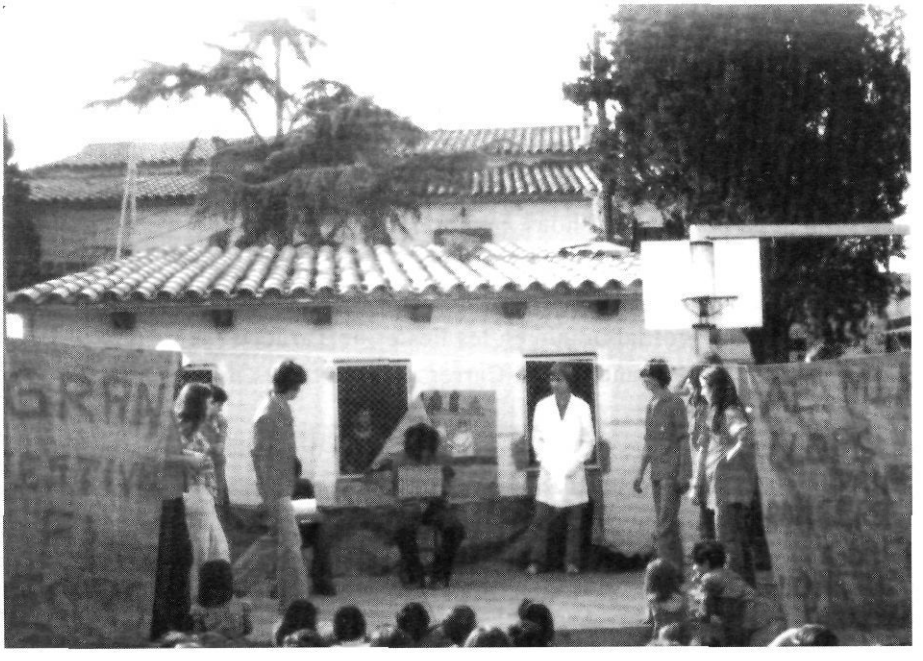

Festival de final del curs 1976-1977 als caus de l'Agrupament. (Col.lecció Xavier Puig)

Activitats de les unitats

Unitat Llops-Daines

A la Unitat de Llops-Daines, els caps eren Nelly Carbonell, Maite Blázquez, Montse Montón, Anna Magrinyà i Martí Mercadal.

Durant el curs van estar realitzant unes maquetes de carrers i llocs de Sant Just Desvern que els nois/es escollien. Per facilitar la tasca varen fer equips i treballaven planificant: inicialment feien el dibuix, recollien el material i la realitzaven.

D'entre les sortides destaquen les d'algun dissabte a la tarda quan anaven al bosc a berenar i a jugar. Una a can Farriol, on recolliren el material per a les maquetes. Una trobada amb els Llops-Daines dels agrupaments de la nostra subdemarcació (Baix Llobregat, Garraf, Penedès i Anoia) per Setmana Santa a Pontons (Penedès).

Unitat Ràngers-Noies Guies

La Unitat de Ràngers-Guies, el curs 1976-77, començà amb Joan Macià com a únic cap ja que Carles Benítez deixà l'Agrupament. Al primer consell d'Agrupament es decidí de proposar a Paco Sanz i Xavier Puig com a caps, fet que vàrem acceptar.

En començar el curs només eren 3 o 4 nois, la qual cosa ens portà a fer una campanya per recaptar nous membres. De seguida varen venir més nois i noies fins a un total de 17.

Vàrem fer diverses activitats entre elles: la de la recollida de paper i ampolles de cava, col.laboració en les Festes de Tardor venent frankfurts en una parada el dia de Sant Just al Carrer i en les festes nadalenques fent un pessebre vivent.

D'entre les sortides cal destacar una sortida d'espeleologia a la cova de Manel, la qual recordo que un Ranger es quedà encallat en un pas anomenat el quatre. Altres sortides a Massanes (masia de can Gresa), a Cànoves, a Sant Quirze de Safaja, a Cantonigròs, a Castellfollit de la Roca.

El campament d'estiu el vam fer a la Pobla de Lillet, en el qual es varen fer les promeses i el lliurament de fulars, amb l'assistència del cap d'Agrupament i dels pares. Els intendents varen ser Mireia Carbonell, Mar Pañella i Antoni Collantes.

L'activitat principal girà entorn de les olimpíades. La majoria de les proves es muntaren amb elements de la natura com: troncs per el salt d'alçada, pedres per al salt de longitud...i també proves atípiques de les olimpíades com el pont del mico...

Va ser el primer campament en què vam disposar d'un cotxe que vàrem posar al servei d'intendència per anar a comprar al poble, ja que quedava bastant lluny. Aquest cotxe era de Joan Palmer, amic de Xavier Puig, que juntament amb Toni Puig (el seu germà) varen col.laborar en el campament com a intendents.

Unitat Pioners-Caravel.les

En aquesta Unitat, durant aquest any, varen començar com a caps Josep Murciano, Carles Mateo, Lluïsa Gomez i David Sabaté. A finals de curs Josep Murciano i David deixaren l'Agrupament per desavinènces entre els caps. Martí Mercadal deixà la Unitat de Llobatons-Daines per passar a cap de Pioners.

Durant el curs es van fer moltes sortides i activitats com la de recollida de papers i d'ampolles.

El campament d'estiu es va fer a la Garrotxa en els terrenys de can Quei, propietat de Joaquim Carbonell.

Campament d'estiu a la Pobla de Lillet (Ràngers-Guies). (Curs 76-77). (Col.lecció Xavier Puig)

3.1.1.- La primera cursa de karts (curs 1977-1978)

Unitat Pioners-Caravel.les

A la Unitat de Pioners-Caravel.les, durant el curs 1977-1978 tornà com a cap David Sabaté, juntament amb Josep Bassó.

Ens vam dedicar a fer activitats i sortides per treure uns guanys de cara al campament d'estiu a Menorca, objectiu que vàrem aconseguir.

Moltes de les sortides varen ser a Vespella de Gayà (Molí de Pomerí) a Tarragona, on netejàvem els boscos i fèiem altres tasques dins la finca.

Aquest curs també destacà perquè era l'últim any que els Pioners i Caravel.les, per l'edat, podien estar a la Unitat. A causa d'aquest fet el curs següent ells mateixos van muntar el Truc (Xavier Barrera, Jordi Busquets, Jaume Porta, Albert Mas, Blanca Ferrer, Rosa Falguera, Garolera, Raimon Corberó, Montse , Joan Campreciós i altres).

Recordem que, a més de les activitats d'espeleologia durant el curs, baixàvem pels carrer de l'Església amb una mena de fustes amb coixinets. A partir d'aquesta afició els caps proposaren fabricar un kart molt gran (on hi cabien 8 nens). Els anys següents s'ha anat organitzant la cursa, dins les Festes de Tardor, i els nois i noies de l'Agrupament hi col.laboren amb un kart molt gran, molt divertit, o estrambòtic...i a més s'encarreguen del servei del bar per recollir diners de cara a subvencionar els campaments.

A l'agost vam fer els campaments, amb els diners que vam recollir al llarg del curs. Vam comprar els bitllets del vaixell a *toldillas* (que era la part exterior amb un tendal) a un preu de 325 pessetes per persona.

Com a intendent va venir Estel Ferrer. En arribar al port de Maó vam anar a Ciutadella on instal.larem el campament a la cala del Mort. Des d'allà vàrem recórrer quasi tota l'illa (Binibeca, Mercadal, Ferreries, Cala Galdana, Macarella...).

3.2.- Neix una activitat que farà història

Carles Palau i Petit

Una de les activitats més emblemàtiques de l'Agrupament Escolta Martin Luther King ha estat la Cursa de Karts de Coixinets, ja que va ser l'entitat iniciadora d'aquest esport popular.

La primera vegada que es va parlar de karts de coixinets a l'Agrupament va ser durant el curs 1975-1976, quan les branques de Ràngers-Noies Guies i Pioners-Caravel.les, col.laborant en el condicionament del Cau, Llops i Daines van coincidir a fer-se un kart de coixinets amb els materials que van sobrar.

El kart s'assemblava molt als d'ara (gràcies al reglament actual que obliga a mantenir els elements principals originaris) però amb unes dimensions

força considerables, tan gran que hi cabien 6 o 7 nois. Al davant del kart vàrem posar una fusta amb forma de punxa. El lloc escollit per provar-lo va ser el carrer de l'Església, just enfront de la pista del Cau.

Durant la baixada, atesa la seva inestabilitat, vàrem anar a parar contra un cotxe aparcat, amb la mala sort que la punxa del kart es va clavar en el pneumàtic. Instintivament vàrem fugir i vàrem deixar el kart sol, clavat a la roda. Els nostres caps, en veure el que havia passat, van haver de demanar disculpes al propietari i substituir la roda per la de recanvi.

Un cop comprovada l'emoció viscuda, ens vàrem afanyar a construir-ne d'altres, aquest cop de dues places. Els vam provar en altres carrers, per allò de la roda punxada. Aquest va ser l'actual circuit de karts, els carrers Freixes i Creu de Pedró.

Les veus que en el Cau es feien karts de coixinets, es van escampar per tot el poble i van fer que molts nois s'interessessin per poder participar-hi. A la urbanització Bell-Soleig hi havia una colla de nois que també s'hi van apuntar.

El perill que comportava baixar pel circuit amb vehicles circulant, va fer que es decidís d'organitzar d'una manera controlada aquesta modalitat de joc.

Al curs següent, 1977-1978, els mateixos nois i noies que formaven part de la Branca de Pioners-Caravel.les, amb l'ajuda dels caps, pares i altres voluntaris, van decidir d'organitzar la primera Cursa de Karts de Coixinets, programada dins de les Festes de Tardor, en la qual van participar un total de 17 karts, del Cau i d'altres indrets de la població.

La novetat d'aquest esdeveniment, com també l'espectacularitat de veure baixar 4 o 5 karts alhora i el soroll que produïen els coixinets en contacte amb el terra, va fer que el poc públic assistent s'ho passés d'allò més divertit.

Les autoritats públiques es van afanyar a demanar a l'organització una autorització especial i unes mesures de seguretat mínimes per tal d'evitar possibles accidents, com també per preveure els inconvenients de tallar el trànsit. Van ser els pares José Rentero, Miquel Fuertes i Rafael Garolera els qui van assumir aquesta responsabilitat organitzativa.

Assabentats que al barri de la Mercè de Barcelona, al costat de l'Hospital de Sant Joan de Déu, també s'hi feien curses de karts amb coixinets, vàrem decidir d'anar a competir.

En finalitzar aquest curs, els Pioners-Caravel.les, en veure's obligats a deixar l'Agrupament o formar part del grup de caps, decideixen de crear la Branca de Truc. És aquesta Branca la que dóna una embranzida definitiva a la cursa de karts de coixinets, en agafar la responsabilitat de la seva organització.

A partir d'aquests moments, es van crear uns grups de treball per introduir mesures de seguretat al circuit i aconseguir diners per cobrir les despeses que aquestes podien ocasionar.

No va ser fins a la tercera edició que la cursa va prendre un caire organitzatiu i competitiu. Fins aleshores la competició tan sols durava una jornada, i les mesures de seguretat consistien a cobrir els revolts més conflictius amb pneumàtics de desguàs

Una de les primeres curses de karts al carrer Freixes. Podem observar dues característiques, la manca de públic i el seguimet de la cursa amb una bicicleta. (Col.lecció Carles Palau)

Cursa de karts, novembre de 1979. La majoria dels participants eren de l'Agrupament.(Col.lecció Agnès Corberó)

L'any 1979 es va crear el primer reglament de competició i es va incrementar la seguretat del circuit, incorporant 60 bales de palla procedents del campionat d'Espanya de motociclisme que es va fer al lloc on es troba l'Hotel Sant Just.

A la quarta edició, dels cronometratges se'n feia càrrec la Penya Motorista de Barcelona, l'entitat organitzadora de les 24 hores de Montjuïc.

A cada edició s'anaven incorporant innovacions, tan tecnològiques com organitzatives. Els karts incorporaven nous materials, els més aerodinàmics i vistosos, com el carenat de fibra de vidre, els frens eren més segurs, etc. L'organització anava introduint noves categories de competició, com la de veterans.

L'any 1983 es decideix desvincular la Cursa de Karts de Coixinets de l'Agrupament, ja que molts dels membres de l'organització ja no en formaven part i el pes organitzatiu era molt més gran. Aleshores a la cursa, en la seva VII edició, hi participaven més de 100 karts distribuïts en 5 categories.

Actualment l'Agrupament s'encarrega de l'explotació dels bars de la cursa, els beneficis dels quals es destinen a ajudar a cobrir les despeses de funcionament de l'entitat.

3.3.- El record de la meva estada a l'Agrupament (curs 1977-1981)

Agnès Corberó i Fornt

El curs 1977-1978 vaig saber que a l'Agrupament Martin Luther King de Sant Just Desvern faltaven caps. Jo estava fent de cap de la Branca Llops a l'Agrupament E. J.Maragall de Barcelona.

Al setembre vaig venir a Sant Just Desvern i vaig entrar a la Unitat de Ràngers amb Xavier Puig, Paco Sanz (que va marxar a Truc) i Joan Macià. En aquella època el cap d'Agrupament era Josep Sánchez i el consiliari era Ramón Grané (el rector de la parròquia).

Mossèn Ramon Grané ens va deixar a l'estiu, va morir en un accident en un viatge a Egipte, amb aquelles ganes que tot funcionés, d'ajudar els altres i col.laborar amb tot el que podia. A l'Agrupament assistia a les reunions, ens indicava indrets on poder anar a acampar o fer una sortida, parlava amb rectors d'altres parròquies perquè ens donessin allotjament, solucionava els petits problemes dels locals que podien anar sorgint... Sempre el recordarem.

Els caus

Els caus de Llops-Daines estaven situats a la pista del carrer Bonavista, els de Ràngers-Noies Guies al darrere de l'església en un espai, no gaire gran, que donava a un pati del carrer Bonavista. Al costat hi havia unes altres sales ocupades per l'Esplai, amb qui compartíem el pati. Els Pioners- Caravel.les estaven en un petit local a les escales del carrer de l'Església. El Truc, quan es va formar, es va col.locar davant del Cau de Llops-Daines, a la pista del carrer Bonavista. El local era molt petit, però sempre eren fora d'excursió o a la pista jugant.

Quasi cada curs reformàvem els caus, era com una més de les activitats del curs, sobretot els Pioners i les Caravel.les, ja que per l'edat es fixaven més en la decoració i a més ho volien al seu gust.

El fulard

El fulard era el mateix que el que es duia a l'inici però el color marró de llana torrada es va convertir en marró clar (com descolorit). Ens semblava que s'havia anat descolorint a mida que va anar passant el temps i d'anar-lo

rentant i que ja havia quedat aquest to més clar per sempre. Però es veu que no fou així; a la botiga *La tenda* (que era on ens proveíem de la majoria de materials i d'indumentària escolta), en una partida que vàrem demanar nova de fulards, ens vàren posar aquest to més clar i a partir d'aquell moment sempre va quedar aquest color.

L'uniforme

Els nois i noies, portats pel pensament d'aquella època, consideràvem que l'uniforme no era tan important com fins aleshores havia estat. Sí que crèiem que estava bé tenir un símbol d'identificació per a cada Branca, que era el color de la camisa, i un de l'Agrupament, que era el fulard, però valoràvem potser més el fons de les coses i no tant la forma.

Els colors de la camisa eren: dels Llops-Daines, beix; dels Ràngers-Guies, blau i dels Pioners-Caravel.les, vermell. (Vegeu el capítol 6.2).

Les relacions amb Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi

Durant els anys 78, 79, 80 i 81 la relació del nostre Agrupament amb Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi fou molt bona.

Jordi Raventós i Lluïsa Morera (de Sant Just Desvern, i molt vinculats a l'Agrupament) estaven a la demarcació de Barcelona i a la subdemarcació del Baix Llobregat respectivament. Quan Jordi Raventós passà a la demarcació de Barcelona, ens va proposar a Martí Mercadal a Toni Gràcia i a mi fer d'adjunts de Pioners-Caravel.les de la subdemarcació del Baix Llobregat, fet que acceptarem i que va facilitar encara més la relació i la implicació de l'Agrupament.

Durant aquesta època es van fer moltes activitats que van apropar els agrupaments del Baix Llobregat.

Van ser uns anys en què varen entrar molts caps nous i es va veure necessari insistir més en els tres punts de l'escoltisme: educació, país i fe. Fou a la FOCA prèvia on s'hi va poder anar aprofundint.

El punt més conflictiu del moment polític i cultural era el de la fe. Per una banda, es vetllava perquè l'escoltisme no derivés cap a una catequesi i per l'altra els rectors de les parròquies es queixaven de poca confessionalitat. Per aquest motiu es formà un nou equip d'animadors de la fe.

Es va intentar, que la FOCA permanent fos més de canvis d'experiències, intercanvis, taules rodones... i els temes eren campaments, socorrisme, seguretat en la muntanya, dietètica...

Es va proposar que es reconegués el títol de cap i finalment es va aconseguir. El *Ministerio de Cultura* va donar el vist-i-plau. La durada del temps de formació era de 100 hores i l'assistència havia de ser controlada. Per donar un caire de més seriositat a la FOCA es va demanar l'assistència dels caps d'Agrupament.

Fets puntuals de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi

1977-1978 - El debat de mètodes. Va ser un debat dels mètodes de l'escoltisme i va ser possible gràcies al treball fet per un equip pedagògic, coordinat per Quim Franch (mort l'any 1988), i el suport dels adjunts de les demarcacions que van treballar amb els caps de cada Branca.

1978 -Va haver-hi el reconeixement mundial dels nois. Les noies ja les havien reconegut l'any 1969.

1979-1980 -A l'assemblea general de Montserrat es va dividir la demarcació de Barcelona en noves demarcacions: Baix Llobregat, Garraf i Penedès, Vallès i Maresme, i Barcelona ciutat.

1980 - Es va publicar el llibre de mètodes. (Vegeu el capítol 6.1)

A continuació aniré descrivint i explicant les activitats per cursos que es van anar fent i les vivències que es van anar succeint durant aquest període. Ben segur que m'he deixat dades, noms, anècdotes i fets malgrat que he intentat consultar el màxim de gent possible. Espero que les persones amb qui vam compartir aquella tasca durant aquells anys ho entendran, ja que ens ha quedat molt poca documentació escrita.

Activitats de l'Agrupament (1977-1978)

Sé, per la poca documentació escrita que ens ha quedat, que el dissabte dia 8 d'octubre les unitats de Llops-Daines i de Ràngers-Noies Guies, començaren el curs. I el diumenge 9 d'octubre a les 9 del matí es va inaugurar el curs amb una passada de diapositives i un pa amb tomàquet.

Recordo una sortida de caps al Montseny en una masia bastant vella llogada per Josep Sánchez. Era per Nadal i ens vam vestir d'època i de gala.

Com a sortida de canvis d'Unitat vam anar tot l'agrupament al Mirador del Peu, en un terreny de Jaume Aicart, i dormíem al paller. Vàrem fer moltes activitats d'entre les quals una guerra de "bombardes" fetes amb farina. Ningú se'n salvà.

Unitat Llobatons-Daines

Els caps de la Unitat de Llobatons-Daines eren Nelli Carbonell, Estel Ferrer i Toni Collantes. Sé per Estel que durant el curs varen fer un parell de sortides de cap de setmana a Sant Quirze de Safaja. Ramon Grané, amic del rector del poble, els va facilitar l'estada d'una nit a la rectoria. L'altra sortida va ser a Massanet en una masia de la família Puig.

Toni Collantes m'explicà que el campament d'estiu es va fer a Riells del Montseny (a la masia llogada per Josep Sánchez Bosch). Es veu que cada nit hi anaven porcs senglars a menjar aglans de les alzines que hi havia molt a prop del campament i la canalla s'espantava pel soroll. Van haver de desmuntar el campament perquè va ploure molt i se'ls van inundar totes les tendes. Sort que hi havia la masia i s'hi van poder aixoplugar fins que les tendes estigueren eixugades. Van fer una visita a Prat i Segre (una fàbrica de ceràmiques i testos de fang). Xavier Puig hi va anar d'intendent i va portar un cotxe, el famós *sis-cents*.

Campament d'estiu a Riells del Montseny. Unitat Ràngers-Noies Guies (curs 1977-1978). (Col.lecció Xavier Puig)

Tot el grup. Campament d'estiu a Cantonigròs. Unitat Ràngers-Noies Guies (curs 1977-1978). (Col.lecció Agnès Corberó)

Unitat Ràngers-Noies Guies

Recordo que Joan Macià portava tots els papers en regla i era molt endreçat, fet que facilitava la tasca.

Aquell any a la Unitat de Ràngers-Noies Guies vam fer moltes activitats, sobretot de recollida de paper i d'ampolles de cava per treure'n diners de cara al campament de final de curs. Vam fer una sortida a Sant Quirze de Safaja i a Arenys de Mar al convent on s'estava Daniel Gros. També recordo una sortida a Sant LLorenç de Terrassa on realitzàrem diverses activitats d'espeleologia.

A final de curs vam fer el campament a Cantonigròs en un terreny molt gran i molt bonic que tenien els propietaris de la carnisseria del poble i que ens el deixaven a canvi de comprar-los el menjar. Un dels últims dies el varem dedicar a les famílies dels Ràngers i Noies-Guies. Va ser un èxit!

Ens anàvem a banyar en un toll amb un salt d'aigua molt bonic que es deia "la foradada"pel fet de l'aigua saltava des d'una roca foradada i des de molt amunt. Els intendents foren Mònica Ramos i Toni Gràcia.

3.3.1.- El desè aniversari (curs 1978-1979)

Aquell curs Josep Sánchez Bosch va seguir de cap d'Agrupament i el tresorer era Josep Rentero. El consiliari era Miquel Alayrach (el rector de la parròquia). De coordinadors hi havia en Martí Mercadal i Antoni Gràcia.

Activitats de l'Agrupament

A principi de curs en una reunió d'Agrupament a la qual va assistir el rector, va haver-hi polèmica entorn de la religió. Mossèn Miquel Alayrach ens volia treure els locals del Cau pel fet que no assistíem normalment a tots els actes religiosos. A nosaltres no ens semblà correcte el que ens estava proposant, ja que pensàvem que el fet que fóssim confessionals no volia dir assistir, per sistema, als actes religiosos oficials. Semblava que la història es repetís perquè a l'Agrupament anterior va passar una cosa semblant (ho explica Joan M. Puiggròs al primer article d'aquesta miscel.lània). Finalment, vam continuar en els mateixos locals fent les mateixes tasques però a partir d'aquell moment la relació amb el rector va ser més tibant.

Aquell any en feia deu que s'havia fundat l'Agrupament i per aquest motiu s'organitzà una festa amb tota una sèrie d'actes que duraren un cap de setmana. En la documentació que he trobat els actes van ser:

.el dissabte dia 11 de novembre, a les 22 hores, es representà l'obra de teatre *Retaule d'un impossible diàleg* d'Oriol Vergés, basada en la vida del comte-duc d'Olivares, a càrrec del grup *El tramvia*. En sortir es féu un sopar per als antics caps

.el diumenge dia 12, a les 9 hores, s'organitzà una gimcana-raid i la sortida va ser des del Parador. A les 13 hores s'inaugurà oficialment el curs amb els passos d'unitats corresponents. I a les 17 hores hi hagué una festa popular sorpresa a la pista del carrer Bonavista, amb l'actuació d'un grup sorpresa.

De la poca documentació escrita que ens ha quedat d'aquella època, sabem que en aquell any es va formar el grup del Truc a l'Agrupament, que són els nois/es grans que ja fan activitats més independents, sense caps però

amb responsables. Ells foren els qui s'encarregaren de l'organització de la cursa de karts i sé que en anys posteriors es formà una comissió amb gent d'aquest grup, que s'independitzà de l'Agrupament, per fer aquesta tasca, el responsable va ser i encara és Carles Palau.

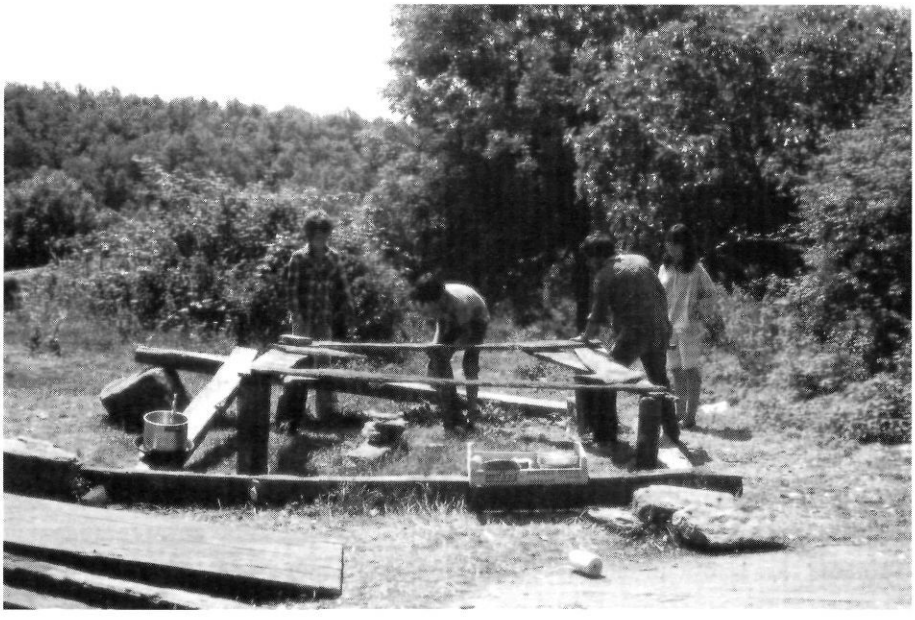

Muntant les instal.lacions. Campament d'estiu a Cantonigròs. Unitat Ràngers-Noies Guies. (Curs 1977-1978) (Col.lecció Agnès Corberó)

Activitats de les unitats

Unitat Llobatons-Daines

A Llobatons-Daines fent de cap hi havia Estel Ferré, Joan Arnó i Marta Munner. Estel recorda que varen fer dues sortides de cap de setmana a Massanet a la masia dels Puig. I també que durant el curs els dissabtes a la tarda anaven al camp a jugar i a fer activitats a l'aire lliure. Al més de juliol varen fer el campament d'estiu a Riells, a la vora d'una masia d'uns coneguts de Nelli Carbonell. Els intendents foren Joan Arnó i Blanca Ferrer. Em van comentar que varen muntar unes instal.lacions molt correctament però que un dia entrà una vaca al campament i provocà un terrabastall. Sort que pel dia de visita dels pares ho van poder tenir tot en ordre.

Unitat Ràngers-Noies Guies

Aquell curs (1978-1979) a Ràngers-Noies Guies entraren Míriam Jansà i Josep Murciano de caps, ja que a mig curs, Joan Macià va marxar a la Mili i Xavier Puig també.

Les activitats van anar encaminades, com en l'anterior curs, a recollir paper i ampolles de cava buides per recaptar diners per al campament i arreglar el cau.

El campament el vam fer a Valldarques, molt a prop de Coll de Nargó. Un lloc molt bonic, per aquest motiu li diuen el paradís natural. És una casa que està construïda a la roca. Ens la varen deixar els escoltes de Cervera, ja que durant un temps hi vàrem tenir molt contacte.

Van venir molt pocs Ràngers i Noies Guies però hi va haver molt bona convivència. Es varen fer moltes activitats de descoberta de l'entorn.

Unitat Pioners-Caravel.les

A Pioners-Caravel.les hi havia Toni Gràcia, David Sabaté i Josep Bassó. Al gener David va haver de marxar al servei militar. Durant el curs es van dedicar a ajudar el nou grup de Truc i a organitzar la Cursa de Karts de Coixinets, i també a fabricar-se'n.

3.3.2.- La Restauració d'un antic palau a Verona (Itàlia) (curs 1979-1980)

El curs següent 1979-80, Jordi Raventós i la seva dona, Lluïsa Morera, amb qui estàvem junts a Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi, ells de comissaris i jo d'adjunt, em van demanar que fes de cap d'Agrupament ja que Josep Sánchez volia plegar. Vaig accedir, però només hi vaig estar dos cursos, ja que aquesta tasca estava molt poc compartida i tenia molt poc temps. Com a consiliari hi havia el rector Miquel Alayrach, de tresorer Josep Rentero i de secretària Teresa Corral.

Aquell any va ser com de transició ja que molta colla va marxar per diversos motius (per anar a la mili, per estudis, perquè es van casar...) però va entrar molta gent nova.

Actualment hi ha bastants matrimonis, amb fills, que havien format part de l'Agrupament, alguns dels quals es varen conèixer allí i d'altres hi van portar la parella.

Activitats de l'Agrupament

Es va col.laborar a les Festes de Tardor muntant la cucanya, com ja s'havia fet altres anys. Anàvem a buscar un pal molt llarg de fusta (a la companyia d'electricitat Enher), l'impregnàvem de sabó i el col.locàvem verticalment subjectat per sota per un forat al paviment del carrer Verge dels Dolors. Aquell curs vam trobar el forat tapat i amb una parpelina el vam tornar a fer. També el subjectàvem amb unes cordes que tensàvem des de dalt fins al terra. A dalt de tot del pal s'hi penjava un pernil i la cucanya consistia a pujar-hi, relliscant pel sabó, i agafar el pernil.

El més normal era que, a mig camí després de tant relliscar la gent estava cansada i queia. Per preveure que ningú es fes mal, a sota s'hi posava tot un munt de palla.

Reproducció del cartell commemoratiu al X aniversari de l'Agrupament. (Col.lecció Daniel Gros)

Activitats de les unitats

Llobatons-Daines

Fent de caps a la Branca de Llobatons-Daines hi havia Toni Gai, Magda Pi i Remei Mancha.

Era un grup de caps nou i a més jove i per aquest motiu no es van fer gaires sortides.

Es feien moltes activitats a la pista dels caus, de treballs manuals, jocs, etc.

Es va fer una sortida al Tibidabo a peu.

El campament d'estiu estava ambientat en forma de vaixell de vela. Hi havia una taula i uns bancs de fusta per als àpats i un lloc de reunions. També hi van col.locar una vela simulada que en feia les funcions.

Unitat Ràngers-Noies Guies

A Ràngers- Noies Guies hi havia Marta Company, Josep Sánchez Salvador i Jordi Garcés.

Unitat Pioners-Caravel.les

A la Branca de Pioners-Caravel.les hi havia Míriam Jansà i com a caps nous Jordi Cera i Núria Muntanyola.

Aquest curs van fer moltes activitats per recollir diners per finançar el camp de treball, que tenien previst de cara al fi de curs a Verona com recollida de paper, una parada de venda de pastissets farcits de crema, *xuxos*, una parada d'entrepans a la cursa de karts,...

Entre altres activitats van reformar el Cau, com era costum en els Pioners-Caravel.les. També van adequar la pista del carrer Bonavista per jugar a voleibol, activitat que feien en acabar el Cau cada dissabte.

Es va fer una sortida de cap de setmana a Montserrat i per Setmana Santa una travessa al Montseny.

Aquell estiu finalment es realitzà el projecte de tot el curs: el camp de treball a Verona (Itàlia) durant el qual varen estar restaurant un antic palau per destinar-lo alberg.

Després, per descansar dels dies de treballs forçats, varen fer turisme uns dies per Venècia.

3.3.3.- El curs de transició (curs 1980-1981)

De l'últim curs que vaig estar a l'Agrupament no recordo gran cosa ja que estava molt desconnectada pel motiu de no estar en contacte amb els nens i nenes i de ser poc amb els caps. A més, en aquella època la tasca de cap d'Agrupament no es compartia gaire. Sí que el tresorer facilitava tota la part econòmica, que ja era molt, però hi havia moltes altres tasques que hagués anat bé compartir-les amb algú més.

Sé que a l'Agrupament actual aquest càrrec està compartit amb tot un equip i que s'han repartit les diferents tasques, i em consta que funciona d'allò més bé.

Josep Rentero va continuar de tresorer i com a consiliari, el rector Miquel Alayrach.

Campament a Valldarques. D'esquerra a dreta: Míriam Sansà, Consol Cortès, Antoni Gràcia, Eloi Corberó, Josep Murciano i Joan Barrera. Unitat Ràngers-Noies Guies, curs 1978-1979. (Col.lecció Agnès Corberó)

Activitats de l'Agrupament

Aquest curs l'Agrupament va col.laborar molt activament en l'organització de la cursa de karts i en concret els Pioners-Caravel.les.

Recordo que hi hagué la primera acampada urbana a Can Ginestar organitzada per totes les entitats juvenils del poble i l'Agrupament hi col.laborà.

Activitats de les unitats

Unitat Llobatons-Daines

A Llobatons- Daines hi havia Remei Mancha i Ferran Hortiguela. D'ajudants, Montse Artiaga i Rafi Adame.

Tinc una documentació de la planificació del camp d'estiu que van fer a *La Guixera*, a 2 Km de Guardiola de Berga, de l'1 al 8 de juliol. L'ambientació va girar entorn als barrufets i per tant tot estava decorat com una ciutat de barrufets. L'objectiu principal va ser de conèixer-se ja que la majoria de caps i nens/es eren nous. En total eren 11 persones, 3 caps i 8 nois/es.

De la valoració, se'n pot destacar que en general va anar molt bé ja que a part d'estar ben organitzat, es van trobar amb un altre campament de 60 nois/es d'una escola d'Igualada i pogueren compartir alguna activitat amb ells, entre d'altres una celebració eucarística en ple camp. I també que els va ajudar per agafar ànims per començar el curs següent.

Unitat Ràngers-Guies

Fent de caps a Ràngers-Noies Guies hi havia Paco Corbalan i Marta Company. Fent d'ajudants, Rosa Consola i Isabel Jover.

Unitat Pioners-Caravel.les

A Pioners-Caravel.les hi havia Jordi Cera, Núria Montanyola i Judith Cardona.

Es va col.laborar en l'organització de la cursa de karts. Per a recaptar diners varen fer la mateixa activitat que els altres cursos de recollida de paper i de cartró.

Dues sortides de cap de setmana a Sant Pere de Roda i a Ull de Ter. (Núria Garcia ens en parla en el seu article).

El conjunt de membres del camp de treball a Verona (Itàlia). Unitat Truc. (Curs 1979-1980).

Treballant en la rehabilitació del palau de Verona (Itàlia). Unitat Truc. (Curs 1979-1980)

El camp d'estiu va ser mòbil, amb bicicleta, per la Costa Brava. La finalitat era fer una entrevista als pescadors per realitzar un muntatge audiovisual sobre la seva feina.

3.4.- Visió d'una Caravel.la

Núria Garcia i Llanta

Vaig començar a venir a l'Agrupament l'any 1980, i ho vaig fer a la Branca de Pioners-Caravel.les, com a Caravel.la de 14 anys.

En aquell temps, a l'Agrupament era costum, després del Cau, quedar-se a jugar a la pista, i sempre es jugava a voleibol, algunes vegades també a futbol, però el nostre esport predilecte era el "volei".

La primera sortida que vaig fer va ser a Sant Pere de Rodes, i recordo que la vaig preparar amb molta il.lusió.

Va ser una sortida de cap de setmana, i vam parar a dormir a la Vall, un poblet de quatre cases al peu de la muntanya de Sant Pere de Rodes. L'endemà ens va ploure, però tot i això, no ens vam desanimar, vam esmorzar, plegar la tenda, i amunt que fa pujada, caminant fins dalt, al monestir. Evidentment no vam anar per carretera. Aquí tinc un esquema de la preparació de les activitats i de qui se'n va encarregar:

Cançons:
Josep Maria "Xumi"
Quim Vives
Iolanda Garcia

Menjars:
Eloi Coberó
Gemma Avià
Montse Pubill

Itineraris:
Joan Sánchez
Carles Gay
Alfredo "Pita"
Xavi

Material:
Cònsol Cortés
Montse T
Núria Garcia
Quim Cardona

Comunicacions:
Rossend Cera
Manuel Flordelis

Quan vam arribar a Sant Pere de Rodes hi havia molta boira i no s'hi veia quasi bé res.

Tots sabeu que al monestir hi ha, o hi havia, un pou amb un fons ple de monedes (duros i pessetes), doncs bé, ens van proposar trobar l'accés al pou per poder agafar-les. Evidentment no el vam trobar, però va ser divertit moure'ns per dins del monestir en runes i descobrir llocs amagats.

En aquella sortida se'ns va fer una novatada als nouvinguts i, com era costum, ens van fer el joc de la manta que molts de vosaltres ja coneixeu, però en aquest cas ens van posar un petit parany per què durés una mica més, a causa de la popularitat del joc.

En definitiva va ser una sortida que em va servir per començar a conèixer els meus nous companys, i començar a aprendre a compartir i a treballar en equip.

Durant el curs vam organitzar una sèrie de sortides de cap setmana, com una setmana a Sant Miquel de Cuixà, on vam fer el joc de l'assassí que va durar tota la sortida i va acabar amb un judici com cal, és a dir, amb un jutge, un advocat defensor, un fiscal, un acusat i testimonis.

Sortida de Pioners-Caravel.les a Sant Pere de Rodes 28/29 de març de 1981. Pioners i Caravel.les. (Col.lecció Núria Garcia)

També vam realitzar sortides al Montseny, a Andorra. Organitzàvem també sortides d'un dia, com una calçotada a Collserola.

Per Setmana Santa del 1980, vam fer una travessa a Ull de Ter, a Núria on ens va agafar una tempesta de neu que no ens va deixar sortir fins l'endemà del refugi. Va ser una travessa amb molta neu, i en alguns colls hi vam trobar gel. El recorregut va ser una mica dur, a causa del gran gruix irregular de la neu que hi havia, tant et podia cobrir el turmell com el genoll.

Vam passar el coll de la Marrana, el coll del Tirapits, la Cresta de la Vaca, el Nou Creus, i finalment la tartera del Nou Creus en baixada i coberta de neu, amb un pendent molt considerable, fins arribar a la vall de Núria. Allà vam dormir en una tenda canadenca, plena de forats, i ja us podeu imaginar el corrent d'aire que hi passava en plena Setmana Santa i tot cobert de neu.

3.5.- El meu pas per l'Agrupament Escolta Martin Luther King

Josep Sánchez i Bosch

Un bon dia del 1977 dos nois i una noia d'uns 18 anys truquen a casa i em proposen fer de cap d'Agrupament. Era una proposta que no entrava en els meus projectes, jo no havia estat mai en el moviment escolta i sols tenia una idea vaga de les seves normes i mètodes de treball. Ells no varen donar-hi massa importància, necessitaven algú que supervisés l'Agrupament i potser ja els anava bé que no hi entengués gaire. Com que varen insistir, vaig pensar que potser sí que els podia fer un servei i vaig acceptar.

Vaig anar a parlar amb el cap anterior, i em va dir que eren molt indisciplinats i que ell veia que no podia continuar amb ells. Semblava que tots sabien el que havien de fer, i que no necessitaven gaire de mi, no obstant això, aviat em vaig adonar que moltes coses no funcionaven prou bé: l'ordre dels caus era molt deficient, en especial el dels Pioners: es començaven treballs i no es posava prou interès per acabar-los, campaments que no es preparaven prou bé, manca de cura en el material... Però també hi havia uns valors importants: els caps que es dedicaven als més petits i uns elements de reflexió propis del moviment. Una frase que em va quedar molt gravada va ser: "Més val encendre un foc que maleir les tenebres".

Eren uns moments una mica difícils per a tots els moviments de joventut. Sortíem d'una dictadura i es rebutjava qualsevol cosa que pugués semblar una imposició, fins i tot si es raonava la seva necessitat. Per tant, es tendia a la deixadesa i el descontrol.

La meva manca d'identitat amb el moviment es notava molt en alguns moments clau. Una vegada vaig anar a Albanyà a un campament on hi havia uns Ràngers que havien de fer la *promesa*. Recordo que no sabia com havia de posar els dits. Jo no he donat importància a cap classe de litúrgia i no obstant això reconec que és un llenguatge i que pot comunicar uns sentiments o actituds, però penso que no se'n pot abusar (és a dir, que els gestos substitueixin la realitat).

També reconec que en alguna trobada comarcal de caps d'Agrupaments tenia dificultat per establir la sintonia amb el llenguatge que s'emprava. Sort que el segon any van venir com a caps Agnès Corberó, i el que ara és el seu marit i van sortir bons caps del mateix Agrupament. Era gent que coneixia i estimava el moviment.

Personalment, treballava en altres àmbits i vaig rebre propostes d'anar a les llistes de candidats a les eleccions municipals de 1979 pel Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) i pel Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC). Vaig pensar que no s'havia de barrejar les coses i vaig veure el moment de presentar la dimissió.

D'aquest contacte amb l'Agrupament guardo com a bon record una amistat que encara dura i una valoració en positiu d'un moviment que ha estat pioner en l'educació activa: el desenvolupament de la iniciativa, de la creativitat, de l'observació i del respecte per la natura, de compartir i del treball en equip i obert al fet religiós.